

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: والننتین کاتاسانوف* (Valentin Katasonov)،
برگردان: ا.م. شیری
۲۰ مارچ ۲۰۲۳

آیا دولت جهانی وجود دارد؟

«سرمایه‌داری و تمدن روسیه با هم سازگاری نیستند... اجرای پروژه سرمایه‌داری به خسارات عظیم اقتصادی و انسانی منجر شد و ما تقریباً خود روسیه را از دست دادیم (به عبارت دیگر، میلیون‌ها نفر از مردم روسیه میهن خود را از دست دادند)» برگرفته از کتاب «درس‌های اقتصادی روسیه»، تألیف والننتین کاتاسانوف

آیا دولت جهانی اکنون وجود دارد؟ این سؤال برای من اساسی است. برای این که من با امور مالی سر و کار دارم و همیشه گفته‌ام و باز هم می‌گویم که پول برای صاحبان پول به خودی خود هدف نیست، ابزار است. و ابزار چیست؟ ابزار دستیابی به اهدافی مانند قدرت، قدرت جهانی! بنابراین، بحث در مورد پول بدون در نظر گرفتن این هدف نهایی، غیرممکن است. در مورد این که آیا نوعی حکومت جهانی وجود دارد، آیا تلاش‌هایی برای ایجاد چنین حکومتی به عمل می‌آید یا خیر، اجازه دهید بحث را باز کنیم.

البته، در طول تاریخ بشر، بسیاری از فرمانروایان این ایده را که نه فقط یک حاکم، بلکه یک حاکم جهانی باشند، مطرح کرده‌اند. بسیار خوب! فقط کارل بزرگ، اسکندر مقدونی یا ناپلئون را به یاد بیاورید. همه آن‌ها چنین جاهطلبی‌هایی داشتند. شما می‌توانید داستان‌های عهد عتیق را مرور کنید. نمرود که هرم بابل را ساخت و مردم را از سراسر جهان برای ساختن آن جمع کرد و آن را ساختند. در واقع نمرود نیز می‌خواست فرمانروای جهانی باشد و او چنین بود. اما او می‌خواست فرمانروایی مانند خدا یا حتی بالاتر از خدا باشد. در واقع او هرم بابل را بدین منظور ساخت. و اگر چنین قرینه‌ای با نمرود ترسیم کنیم، احتمالاً صاحبان امروزی پول نیز هرم خود را می‌سازند تا شبیه خدا

و حتی بالاتر از خدا باشند. بنابراین، یک بار دیگر تکرار می‌کنم که این موضوع برای من نوعی بحث جانبی نیست، بلکه شاید بتوان گفت یک موضوع در سطحی بالاتر است که بدون آن امکان بحث در مورد مسائل پولی وجود ندارد. دولت جهانی در حال تشکیل است و چنین تلاش‌هایی نیز مشاهده می‌شود. البته، هر تلاش بعدی آن‌ها را به هدف مورد نظر خود نزدیک و نزدیکتر می‌کند. امروز نشانه‌هایی از چنین حکومت جهانی را می‌بینیم و افرادی که به این موضوع می‌پردازند، می‌گویند برخی از عناصر این حکومت جهانی از قبل وجود داشتند و آن‌ها این دولت را به نام‌های متفاوت، مثلاً پشت صحنه، فرامی می‌نامند و من هم صاحبان پول یا به عاریت از کتاب جان کولین، کمیته ۳۰۰ می‌نامم. اما ناگهان به خاطر می‌آوردم که به نام دیگری نیز نامیده می‌شود: شرکت «آن‌ها». آری، آن‌ها شرکت هستند. علاوه بر این، این عبارت، «شرکت آن‌ها» نه در قرن ۲۱، نه حتی در قرن بیستم، بلکه در قرن نوزدهم ابداع شد. واسیلی کوکاریف، کارخانه‌دار روس، تاجر، نویسنده کتاب «شکست‌های اقتصادی»، از شکست اقتصادی امپراتوری روسیه صحبت می‌کند و در زیر شماره ششم «شرکت آن‌ها» قرار دارد. این‌ها کسانی هستند که خود را علنی نمی‌کنند. می‌توانید تصور کنید؟! این به زمان کوکاریف، قرن نوزدهم مربوط می‌شود که او در آن زمان در مورد «شرکت آن‌ها» صحبت کرد. به هر حال، این عبارت را تنها واسیلی کوکاریف به کار نبرد. به طور اتفاقی پیدا کردم، مثلاً در کتاب «سمفونی سرخ»، اثر لندوفسکی نیز نوشته شده است. لندوفسکی در طول بازجویی‌ها، هرگز از کسی نام نبرد، او همیشه می‌گفت: «آن‌ها». اخیراً به کشف دیگری نایل شدم. برخی از آثار جورج اورول را ورق زد و به دنبال مقاله‌ای بزرگ درباره «انگلیس‌ها» بودم. در این رساله نیز به «آن‌ها» اشاره شده است. اگر آثاری را که در آن مفهوم «آن‌ها» مشاهده می‌شود تعمیم دهیم، از یک سو، کسانی که از این ضمیر استفاده می‌کردند، آشکارا از آوردن نام می‌ترسیدند. اما برخی‌ها احتمالاً به این دلیل که اسامی خاص را نمی‌دانستند، می‌گفتند «آن‌ها».

بیانید موریس پالیولوگوس، سفیر فرانسه را به خاطر آوریم که در سال‌های ۱۸-۱۴ قرن گذشته در روسیه حضور داشت. این موریس پالیولوگوس که یک دفتر خاطرات از او برجای مانده است، فقط کمی توضیح می‌دهد که کلمه «آن‌ها» از کجا پیدا شد. اتفاقاً او از ضمیر رمزی نیز در یادداشت‌های روزانه خود استفاده می‌کرد. این دیپلمات می‌نویسد که این نشانه جامعه‌ای است که خود را دموکراتیک می‌نامد، سپس نمی‌نویسد که «دموکراسی، بدون نقض اصول خود، می‌تواند انواع ظلم سیاسی، مذهبی، اجتماعی را با هم ترکیب کند. اما در یک نظام دموکراتیک، استبداد ناپدید می‌شود. زیرا، در نهادهای مختلف پراکنده است، در هیچ فردی تجسم نمی‌یابد، همه‌جانبه است و در عین حال هیچ‌جا نیست. مانند هوا نامرئی است، اما خفه‌کننده است. به نظر می‌رسد با آب و هوای ملی ادغام می‌شود، ما را عصبانی می‌کند، از آن رنج می‌بریم، از آن شاکی می‌شویم، اما کسی نیست که بتوان بر سر آن فریاد زد. مردم معمولاً به این شر عادت می‌کنند و از آن اطاعت می‌کنند. هیچ‌کسی نمی‌تواند از کسی که قابل رؤیت نیست، واقعاً متنفر باشد. در حکومت استبدادی به عکس، استبداد در فشرده‌ترین و به اصطلاح فشرده‌ترین آرانه خود را نشان می‌دهد، در عینی‌ترین شکل، استبداد در یک شخص تجسم می‌یابد و باعث برانگیختن بیشترین نفرت می‌شود».

به نظر می‌رسد که این سخنان پالیولوگوس حاوی توضیحی برای دوام و بقای حیرت‌انگیز این استبداد جدید است، که مستبدان پشت نام «آن‌ها» پنهان می‌شوند. بنابراین، ما امروز دائماً با این سوژه‌های گمنام «آن‌ها» مواجه هستیم. همچنین، در این فهرست می‌توان از عبارات مترادف دولت جهانی یا از اصطلاحی مانند «دولت پنهان» نام برد که در زمان پرزیدنت ترمپ، به طور گسترده مورد استفاده قرار گرفت. ترمپ، رئیس جمهور وقت آمریکا به صراحت اعلام کرده است که تلاش می‌کند استقلال آمریکا را بازگرداند. زیرا، آمریکا در زیر یوغ «دولت پنهان» له‌له می‌زند.

به این سبب، تلاش‌هایی برای شناخت این مرکز مخفی قدرت، فراملی و آشکار که واقعاً خود را نشان می‌دهد، به عمل می‌آید. مثلاً، همه‌گیری ۲۰۲۰-۲۰۲۱ را در نظر بگیرید. این به وضوح نشان داد که رؤسای جمهور، نخست وزیران و صدراعظم کشورهای مختلف چقدر خوب و به شیوه هماهنگ عمل کردند. واضح بود که همه آن‌ها، به استثنای برخی رؤسای جمهور سرکش و سران بعضی دولت‌ها، از یک مرکز دستور می‌گیرند، اقدامات آن‌ها کاملاً هماهنگ است.

بنابراین، نمی‌توانیم از افراد مرکز تصمیم‌گیری نام ببریم. البته، ما هنوز از برخی از افراد نام می‌بریم. در ضمن، امروز ما در سال ۲۰۲۳ به سر می‌بریم، دقیقاً ۵۰ سال پیش، نهاد دیگری از قدرت فراملی- «کمسیون سه‌جانبه» ظهور کرد.

«کمسیون سه‌جانبه» شاید یکی از نمایندگان این پشت صحنه باشد که می‌توان آن را نه فقط با ضمیر «آن‌ها»، بلکه با نام و نام‌خانوادگی نامید. دیوید راکفلر، پدر و بنیانگذار این «کمسیون سه‌جانبه» بود. او نه تنها «کمسیون سه‌جانبه»، حتی یکی از آن نهاد‌های فراملی پشت پرده را تأسیس کرد. او به طور فعال در کار باشگاه بیلدربرگ- شورای روابط خارجی که در ایالات متحده تشکیل گردید، شرکت داشت.

به دلایلی، هیچ کس متوجه نشد که تاریخ گرد «کمسیون سه‌جانبه» فرارسیده است. این مؤسسه بسیار جالب است. شاید اهمیت آن، حتی بیشتر از اهمیت باشگاه بیلدربرگ باشد که در دهه ۵۰ و ۶۰ به نقطه اوج قدرت و نفوذ رسید. به نظر من، امروز «کمسیون سه‌جانبه» بسیار تأثیرگذارتر از آن است. متأسفانه، بسختی می‌توان سر درآورد که پس از مرگ دیوید راکفلر در «کمسیون سه‌جانبه» چه می‌گذرد. با این حال، من این موضوع را با جزئیات کافی مطالعه کرده‌ام. جیمی کارتر و جورج دبلیو بوش سرسپردگان مستقیم «کمسیون سه‌جانبه» هستند. می‌توان از افراد دیگر، مانند پل واکر نام برد. او رئیس افتخاری «کمسیون سه‌جانبه» و رئیس فدرال رزرو ایالات متحده بود. حتی پس از آن نیز در مناصب بسیار جدی فعالیت کرد. البته، می‌توان آلن گرینسپن، یکی دیگر از رؤسای هیأت حکام سیستم فدرال رزرو ایالات متحده را یادآوری کرد. او نیز از سرسپردگان «کمسیون سه‌جانبه» است.

آری، به این شکل، به طور کلی، من وضعیت امروز را به نوعی تشریح کردم. البته این ادعا که دولت جهانی دیگر تشکیل شده، اشتباه است. شکل‌گیری آن در حال انجام است. یکی موفق می‌شود، دیگری شکست می‌خورد. آن‌ها به وضوح انتظار داشتند که این روند، سرگرم‌کننده‌تر باشد. منظور فرآیندی است که در سال ۲۰۲۰ راه‌اندازی شد.

همه این‌ها که در کتاب «بازسازی بزرگ»، تألیف کلاوس شواب «بیان» شده، متوقف شده است. به این معنی که باید در جهات دیگر، در جهت سبز، در جهت اوکراین، تایوان و... اقدام کنند. نکته اصلی ایجاد هرج و مرج، آشفتگی در جهان است. برخی خواهند پرسید: «آن‌ها چه نیازی به هرج و مرج دارند؟» البته، در مورد این موضوع مدت طولانی می‌توان فلسفه‌بافی کرد: «چرا آن‌ها به آشفتگی نیاز دارند؟» «چه نیازی به هرج و مرج دارند؟» اما من معمولاً می‌گویم که همه این‌ها در کتاب مقدس، به ویژه در آخرین کتاب مقدس- «مکاشفه» یوحنا انجیلی نوشته شده است.

در واقع، این دوره قبل از ظهور چنین حاکم جهانی تمام عیار است. این فرمانروای جهانی را مسیحیان معمولاً دجال می‌نامند. اما، تاکنون چنین حاکم جهانی وجود نداشته است. بنابراین، می‌گویم که ما اکنون نه در آخرین زمان، بلکه در زمان ماقبل آخر به سر می‌بریم. و خدا را شکر! زمان پایان خیلی طولانی نخواهد بود. طبق کتاب مقدس، این سه سال و نیم طول خواهد کشید.

این صفحه آخر تاریخ بشر در شکل هنری نیز اغلب توسط افراد مختلف توصیف شده است. به عنوان مثال، همان «سه گفتگو...» ولادیمیر سالاووف را با کمر بند کوتاهی در مورد دجال در نظر بگیرید. البته انحرافات جدی از منبع، از

منبع اصلی وجود دارد. منظورم انحراف از آخرالزمان و از کتاب مقدس است. با این وجود، شکل هنری به افرادی که آمادگی ندارند، اجازه می‌دهد به نحوی به این موضوع ورود کنند. البته، می‌توان از لو الکساندروویچ تیخامیروف نیز نام برد که داستان خود را تحت عنوان «در روزهای آخر» نوشت. داستان او به نظر من، هم نزدیکتر و واقعی‌تر از ولادیمیر سالوویف است و هم بسیار جالب‌تر! بنابراین، این یک موضوع بی‌پایان است.

می‌توان رژیم کنیف را در نظر گرفت که توسط افراد دولت جهانی منصوب شده است. موارد فوق‌الذکر توسط افرادی تشکیل می‌شود که در رأس دولت‌ها قرار می‌گیرند- صدراعظم‌ها، نخست وزیران، رؤسای جمهور. بنابراین، در مورد اوکراین، آنقدر واضح است که حتی به موضوع کاریکاتور تبدیل شده است. در کشورهای دیگر بیشتر پوشیده است. فرصتی پیش آمد تا با یک نفر مقیم دائم ترکیه صحبت کنم. خواستم از او تعریف کنم و گفتم که اردوغان شما حداقل به اندازه بسیاری از نخست وزیران و رؤسای جمهور دیگر مطیع نیست. اما طرف صحبت من با اعتراض گفت که فقط در نگاه اول اینطور به نظر می‌رسد.

قدرت این افراد که دولت جهانی را تشکیل می‌دهند، ناشی از چیست؟ چگونه توانستند همه چیز را در مسیری سوق دهند تا چنین قدرت بزرگی کسب کنند؟ در سطح زندگی، من می‌گویم که این‌ها انسان نیستند.

وقتی در مورد این موضوع بحث شروع می‌شود، معمولاً به این صورت پیش می‌رود: این آقای «آ» دست‌نشانده آقای «ب» است. یکی از طرفین بحث می‌گوید که او تحت‌الحمایه آقای «ج» است. اما من ادامه می‌دهم و می‌گویم: آقای «ج» سرسپرده فلانی و فلانی است. اما جالب‌تر از همه این است که بفهمیم چه کسی در رأس این سلسله مراتب قرار دارد. در انتهای این زنجیره، یک غیرانسان واقعی قرار گرفته که می‌توان او را ابلیس، اهریمن و شیطان نامید. در واقع دلیل موفقیت آن‌ها هم همین است. این یک واقعیت آشکار است که همه آن‌ها از این مقام عالی اطاعت می‌کنند و این بالاترین مقام، البته، بسیار باهوش‌تر، بسیار مکارتر، می‌توانم بگویم، بسیار زرنگتر از افراد عادی است. آدم معمولی چون محافظت نمی‌شود، قطعاً قربانی همین شخص می‌شود که من او را گاهی شیطان، گاهی ابلیس، گاهی غیرانسانی می‌نامم.

برگرفته از: [وبسایت ساوتسکایا راسیا- سایت رسمی حزب کمونیست روسیه](#)

۲۸ اسفند-حوت ۱۴۰۱

* - پروفیسور، دکتر علوم اقتصادی، مدیر مرکز پژوهش‌های اقتصادی «شاراپوف» فدراسیون روسیه، پژوهشگر مسائل پشت صحنه